

TRĂIASCĂ CEL DE AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN!

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

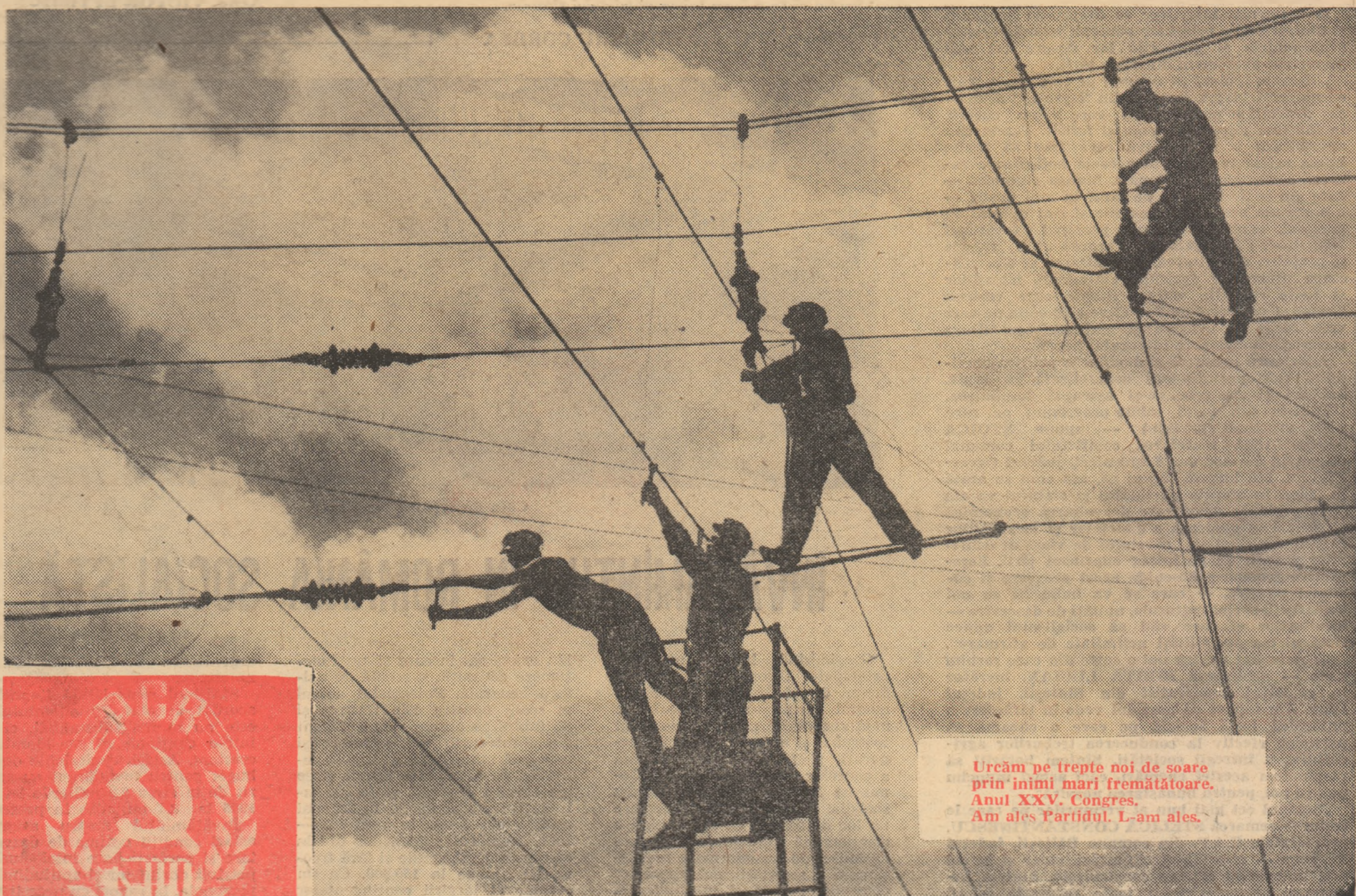
NUMĂRUL 31 (1127)

ANUL 72

SERIA II

JOI 31 IULIE 1969

8 pag. 25 bani

Urcăm pe trepte noi de soare
prin inimi mari fremătătoare.
Anul XXV. Congres.
Am ales Partidul. L-am ales.

SPRE NOI ORIZONTURI

de VIRGIL TEODORESCU

Congresul al X-lea al Partidului, întru înfrimarea căruia venim cu inimile pline de bucurie, de dragoste și adincă încredere, precum și sărbătorirea unui pătrar de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, sînt două evenimente de o însemnătate fără pereche, căci ele se arată a fi în istoria țării noastre, un popas al cugetării cutezătoare și al faptei împlinite, verificarea izbînzilor noastre, care lesne se pot zări, precum și a metodei și mijloacelor folosite, fiind, totodată, un binevenit prilej pentru alcătuirea planurilor de activitate care vor duce la desăvîrșirea construcției socialismului.

E ca și cum te-ai opri pe un vîrf de munte și ai privi de acolo, de sus, de pe creastă, tot ce ai făptuit cu minile și cu mintea, luînd de-a lungul și de-a latul, seama ce anume ar mai fi de făcut, chibzînd îndelung și cu luare aminte cum să faci ca totul să iasă cit mai bine și toate să fie la locul lor.

Numai că acolo sus, pe munte, nu se oprește un singur om pentru a-și arunca ochii jos, în vale. Se oprește țara toată, reprezentată prin conducătorul ei înțelept, Partidul Comunist Român.

Au fost dezbătute pe larg documentele celui de al X-lea Congres și aprobate de întregul popor. Cu împuțernicirea tuturor se vor întruni, așadar, cei aleși să îndrume treburile țării spre binele nostru, al țării,

se vor întîlni bucuroși, căci țara înflorește văzînd cu ochii, dar totodată cu voința dirză de a face totul pentru a înlătura orice piedică s-ar ivi în cale. Partidul și țara, într-un singur gînd, într-o singură contopire vor urca mereu spre înflorire, continuă.

Multe lucruri de seamă și trainice s-au făptuit în țara aceasta în ultimul pătrar de veac, minunate și frumoase înfăptuiri, pe care nu le vedeam, altădată, decît în visele noastre cele îndrăznețe, și pentru care comunistii au luptat cu patimă de cînd sînt ei. Au fost dezvoltate industria și agricultura. Învățămîntul și cultura s-au ridicat spre noi trepte. Viața omului muncitor de la orașe și sate e zi de zi tot mai îmbelsugată.

Aceste împliniri care au prins viață din rîvna și dorința noastră le datorăm în primul rînd partidului, muncii noastre entuziaste. Laudă lui și laudă vouă, cetățeni ai patriei, de orice naționalitate ați fi.

Laudă Comitetului Central al Partidului și celui care stă în fruntea sa, celui care ne este zilnic pildă prin neistovita lui putere de muncă, prin agerimea minții, prin cutezanță, prin dăruirea întregii sale ființe închinată binelui și proștirii țării.

De curînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu a călătorit prin țară, întîlnindu-se cu oameni din industrie și agricultură, cărturari și făuritori de frumusețe.

(Continuare în pag. 3)

EXTAZ

de ION BĂNUȚA

Extazul s-a născut de la-nceput...
Cădeau din vînt mirezmi în joc de lut
și omul se visa în astre vagi
nezărginiri de foc, albastre fragi.

Mușcam adînc din lanț, din amăgiri
turnam medalii în argint, iubiri.
Mă răsrîngem în mine curcubeu
îngemănînd pămîntul cu Anteu.

Din grîu lubit de timp, de așteptări
am adunat lozinci de vis, chemări
și m-am tîrit pe cer s-adun culori
în cînt de Mai și-n dulci privighetori.

Din vechi oțel am născocit mazăni,
din Dunăre și Argeș strălumi
un Horia în soare în avînt
eu port în România noul cînt.

Sînt comunist de vis. Partidu-mi cere
în sînt extaz să torn putere,
în piscuri mari și în văzduh mirat
în steagurile roșii înălțat.

ADEZIUNI UNANIME ȘI DEPLINE

Documentele Congresului al X-lea al partidului au declanșat pretutindeni o amplă și profundă dezbateră colectivă. De pe toate meleagurile, din satele îndepărtate ale nordului transilvănean, din cimpurile Bărăganului și Dobrogei sosesc vești și crîmpee ale acestui atît de firesc dialog civic. Avem cu toții sentimentul că ne aflăm în jurul unei imense mese rotunde a întregii țări în cadrul căreia, înainte de marea deliberare, fiecare cetățean este poftit și se simte dator să-și spună cuvîntul său, crezul său, dorința sa. Este acesta un act de înaltă responsabilitate cetățenească, dar și o dovadă a unei impresiunante sincronizări de voințe și simțăminte, a unei adeziuni sincere, unanime și depline, față de un program atît de înălțător — prin obiectivele ce urmează a fi îndeplinite în anii viitori în toate domeniile vieții materiale și spirituale.

O asemenea încredere se desprinde pregnant și din scrisorile prin care oamenii își mărturisesc sentimentele și gândurile lor despre cel mai important eveniment din viața țării.

„Mergem înainte pe drumul pe care am pornit — spune M. NIȚĂ, locuitor din Negrești-Vaslui — să dezvoltăm pozițiile pe care le-am cucerit în furierea unui trai demn și fericit. Tezele dau agriculturii o perspectivă care face să înalțe inima oricui lucrează în această hotărîtoare ramură a economiei naționale. Munca cîmpului — care s-a schimbat atît de mult în anii noștri — e apreciată așa cum se cuvine și sint minoară că partidul, conducerea sa, personal tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, îi acordă atîta atenție și prețuire. Chimizarea, mecanizarea și electrificarea proceselor agricole, extinderea irigațiilor și toate celelalte acțiuni despre care vorbesc Tezele și proiectul de Directive sînt căile pe care vom reuși să înălțăm și mai sus agricultura socialistă, bunăstarea întregului popor“.

Adeziunea unanimă și deplină la politica partidului este pretutindeni concretizată în fapte, hotărîri și proiecte ce-și așteaptă împlinirea.

„Susțin din toată inima programul pe care ni-l propune partidul — spune STOICA FERDINAND, secretarul comitetului comunal de partid din comuna Lăpușnicel, județul Caraș-Severin. Mă bucură faptul că, așa cum se arată în Teze, în atenția partidului și statului va sta și în perioada următoare dezvoltarea economică și socială armonioasă a județelor și localităților în vederea creșterii nivelului de viață al oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul țării. Perspective frumoase deschide acest program și comunei noastre, — care se va îmbogăți cu noi construcții social-culturale, unități de deservire — locuitorilor ei care văd că socialismul aduce fiecărui om posibilități nelimitate de afirmare“.

„Tezele sînt pentru noi o carte din care sorbim țările — subliniază IONIȚĂ LUCIAN, lucrător în comerțul cooperatist din Sintești, județul Ilfov. Am înțeles că partidul vede în țărănime o puternică forță socială pe care o cheamă să participe efectiv la conducerea treburilor agriculturii, a întregii societăți. Sîntem hotărîți să răspundem acestei chemări, căci astăzi muncim pentru noi, pentru bunăstarea noastră“.

„Semnul cel mai bun al vremurilor pe care le trăim — remarcă STELICĂ CONSTANTINESCU, președintele C.A.P. din comuna Bălțești, județul Prahova — este faptul că, astăzi, chiar și în cel mai îndepărtat sat, se construiește. Sîntem îndemnați să valorificăm toate resursele ca să construim, ca să ne facem o viață mai îmbelșugată. Este un îndemn înțelept. Multe comune au devenit deja orașe. Sînt sigur că în viitor și mai multe vor urca această treaptă. Avem tot ce ne trebuie — oameni pricepuți și resurse naturale suficiente. Trebuie să ne mobilizăm, să gospodărim mai bine avutul obștească, să stimulăm inițiativa tuturor oamenilor. Așa vom face să înflorească fiecare sat, așa vom ridica țara pe culmile progresului și civilizației“.

G. GRUIANU

VINĂ ORICINE SĂ NE VADĂ SATUL

Am intrat în 1946 în rîndurile comuniștilor cu o nestrămătată și deplină încredere. Și nimic din ce a urmat nu mi-a zădărnicit așteptările. Am înțeles în acest timp că lucru cu adevărat minunat a fost eliberarea inteligenței și voinței oamenilor și așezarea lor la temelii noilor ziduri. Am avut fericirea să văd în acest sfert de veac oameni lîngă care am trăit, despre care nu se știa nimic, trudiți și ofențați,

ridicîndu-se deasupra condiției care le-a fost impusă. Vină oricine să ne vadă satul. Locuitorii sînt coloniști veniți de pretutindeni și împămîntenți aici. Cu ani în urmă satul n-avea coeziune morală, oamenii nu se simțeau legați de vatră. Nici n-aveau de ce. Azi cooperativa agricolă le oferă condiția stabilității. Principala ocupație a oamenilor este agricultura. Cooperativa agricolă e sursa unei existențe

materiale demne. Ea este multimilionară. Venitul a ajuns la o jumătate milion la suta de hectare. Valoarea zilei muncă este de 54 lei.

În sat sînt 460 case noi făcute după cerințele confortului și bunului gust.

Avem cîmin cultural cu etaj, magazin universal cu etaj (se vind mărfuri de 8 milioane lei anual), școli noi.

În viitorul cincinal vom face trotuare ca la oraș, baie comunală, apă curentă, un sediu nou administrativ.

GH. PUȘCĂȘU
primarul comunei Gh.
Doja, jud. Ialomița

„Conducînd în continuare, nemijlocit, procesul de dezvoltare a democrației socialiste, partidul nostru va asigura intensificarea participării tuturor categoriilor de cetățeni la dezbateră și elaborarea politicii interne și externe, la adoptarea celor mai importante decizii și măsuri privind evoluția societății, astfel ca progresul României să fie în tot mai mare măsură expresia contribuției colective a întregii națiuni“.

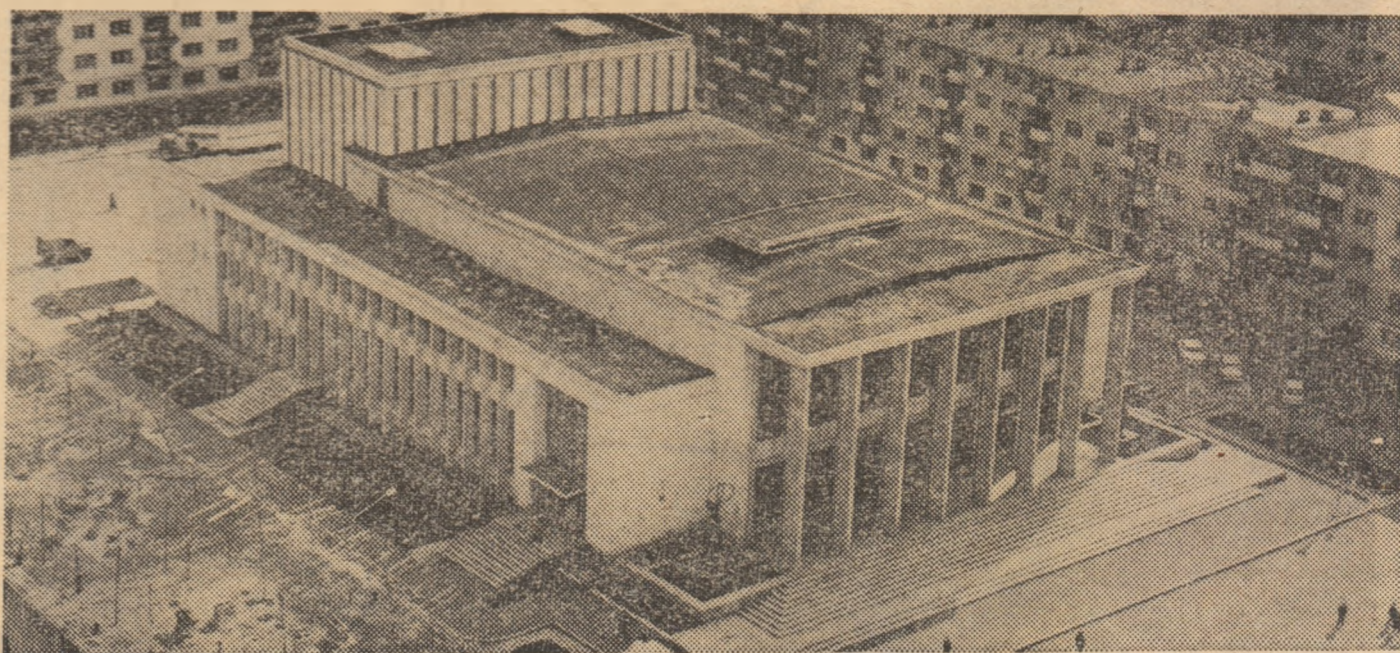
(Din Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist Român pentru Congresul al X-lea al partidului)

NI-I ȚARA MAI FRUMOASĂ

Nu poate fi mai mare mulțumire
Decît să-l vezi pe Om că-i fericit,
Decît să vezi marea-năpătuire
A unui gînd înalt ce s-a-implinit.

Ni-i țara mai frumoasă, mai bogată,
Și strălucește prin tot ce are bun;
Li dăruim gîndirea și munca noastră toată
Spre-a duce-n lume faima pămîntului străbun.

DUMITRU CORBEA

Casa de cultură din Bacău

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ÎN ROMÂNIA SOCIALISTĂ

Considerînd învățămîntul ca principalul izvor de cultură și factor de civilizație, prin intermediul căruia se realizează în mod sistematic procesul social al instruirii și educării tinerelor generații și formarea profesională a cadrelor necesare, Partidul Comunist Român și statul nostru socialist consacră politicii școlare un loc de seamă, ea constituind o componentă fundamentală a programului de transformare revoluționară a societății, de dezvoltare continuă, rapidă și multilaterală a patriei.

O trăsătură definitorie a politicii noastre școlare o constituie atragerea masivă a populației țării la lumina științei și culturii, la învățatură. Un sfert din populația țării este cuprinsă într-o formă de învățămînt. În prezent, numai în școala generală obligatorie învață circa 3 milioane de elevi — practic, toți copiii de vîrstă școlară.

Nu există sat în care să nu funcționeze cel puțin o școală de cultură generală. Potențialul actual al școlii noastre este ilustrat și de faptul că aproape două treimi din absolvenții școlii generale își continuă studiile în școli post-generale. În cele peste 750 de licee (de cultură generală și de specialitate) învață acum de 10 ori mai mulți elevi decît în anul 1938—1939. Numărul studenților (de la cursurile de zi, serale și fără frecvență) ajunge la 150 000. Ca un corolar al lărgirii contingentelor școlare, a crescut continuu numărul cadrelor didactice, acestea ajung în prezent la aproape 200 000, constituind unul dintre cele mai numeroase detașamente ale intelectualității patriei noastre. Din acest punct de vedere, al capacității de cuprindere în învățămînt a populației de vîrstă școlară, România se situează printre primele țări din lume.

O expresie a democratismului orînduirii noastre o constituie înălțarea oricărei discriminări în exercitarea dreptului la învățatură. Singurul criteriu care decide admiterea în școli sau promovarea acestora îl reprezintă volumul și calitatea cunoștințelor dovedite de elevi și de studenți. Constituția țării noastre asigură tuturor cetățenilor patriei dreptul egal la învățatură, fără nici o deosebire de rasă, naționalitate, stare socială etc. Este sugestiv, în acest sens, că pe întinsul patriei funcționează aproximativ 2 000 de unități școlare de toate gradele în care procesul de învățămînt se realizează în limbile naționalităților conlocuitoare.

Între marile îndepliniri ale puterii populare în domeniul politicii școlare se înscrie la loc de frunte gratuitatea completă a învățămîntului de toate gradele. La aceasta se adaugă acordarea de burse unui mare număr de elevi și studenți și repartizarea de manuale gratuite elevilor, asigurarea de locuri în cămine și la cantine,

organizarea de tabere de odihnă etc.

Sprrijinul material și financiar acordat de stat învățămîntului este nu numai substanțial, ci și într-o continuă și considerabilă creștere. Astfel, cheltuielile de la buget pentru învățămînt au sporit de la circa 2,2 miliarde lei în 1955 la 8,4 miliarde în prezent.

Învățămîntul nostru asigură astăzi condiții optime de dezvoltare și perfecționare intelectuală, potrivit dorințelor și aptitudinilor personale, în raport cu necesitățile economiei, științei și culturii socialiste. Tezele Comitetului Central al partidului și proiectul de Directive pregătite pentru Congresul al X-lea al P.C.R. cuprind în acest sens indicații și orientări extrem de prețioase în domeniul învățămîntului.

Paralel cu lărgirea și modernizarea învățămîntului de toate gradele, se vor intensifica preocupările în domeniul orientării școlare și profesionale a elevilor. În învățămîntul de cultură generală, obiectivul principal îl constituie generalizarea învățămîntului obligatoriu de 10 ani, plasînd și pe acest plan România printre țările dezvoltate.

Pregătirea cadrelor necesare diverselor sectoare de activitate se va desfășura potrivit prevederilor unui program special pe zece ani — parte integrală a viitorului cincinal (1971—1975) și a schiței de plan pînă în 1980 —, ceea ce ilustrează încă o dată locul important pe care-l ocupă învățămîntul în politica generală a țării.

Lector univ.
VALENTIN NICOLAE
Academia de Studii Economice

ALBINA 12

GÎNDURI PENTRU CONGRES

MAREȚIA EPOCII NOASTRE

Poporul nostru a fost întotdeauna receptiv la cultură și frumos. În concepția poetului popular neștiutor de carte dar făuritor al doinelor, al Mioriței și al baladei despre meșterul Manole, idealul perfecțiunii umane nu poate fi atins decât prin cultură. Flăcăul cîntîndu-și iubita zice că ea „mergea așa frumos / de parcă scria pe jos”. Același suprem termen de comparație îl închină frumosului și fata care dorind să comunice cu lubitul plecat departe nu poate cum altfel să-i scrie decât „cu penița genelor”, „muită în cerneala lacrimilor”, pe „hirtia pernelor”. Socialismul a lichidat drama neștiinței de carte în care fusese aruncat poporul, și este unica orînduire din lume care își explică existența prin mijlocirea culturii. Ca atare, creației literare îi revine un rol de frunte în opera de educare a maselor, în formarea și innobilarea noilor generații cu trăsăturile morale demne de măreția epocii pe care o trăim.

O poezie în afara idealurilor care animă masele angrenate în construcția și perfecționarea noii societăți, este incompatibilă cu însuși mersul înainte al societății. O asemenea poezie este lamentabil sortită eșecului prin neaudiența ei la public.

Pentru a fi într-adevăr „mesageri ai spiritualității populare” — așa cum amintea tovarășul Nicolae Ceaușescu, într-o cuvîntare ținută recent la Cluj, poetul este chemat să scrie „despre faptele mărețe ale poporului nostru despre tot ce se face în România, despre tot ce se construiește prin munca entuziastă a tuturor celor ce locuiesc în această patrie.”

VICTOR TULBURE

DUPĂ OPT ANI LA MOLDOVENI

În aceste zile premergătoare Congresului al X-lea al partidului — ne îndreptăm gîndurile pline de recunoștință către partid.

În cei 8 ani de cînd a luat ființă cooperativa noastră agricolă, au sporit producțiile la toate culturile (în ultimii doi ani producția medie la hectar a fost de cîte 4000 kg. porumb boabe, de aproape 3000 kg. griu și de 35000 kg. sfeclă de zahăr), am plantat 30 hectare de viță de vie pe terenuri neproductive. Averele obștească a ajuns, la sfîrșitul anului trecut, la 23 milioane lei, iar valoarea zilei muncă se ridică la aproape 40 de lei.

În ultimii ani, în comuna noastră s-au construit peste 400 case noi, două școli de cultură generală, un cămin cultural, două magazine universale. Odată cu terminarea electrificării în întregime a comunei s-au înmulțit televizoarele, aparatele de radio, frigiderile. Peste 200 de cooperatori au televizoare, iar

aproape în fiecare casă există aparat de radio.

Avem destule motive să primim cu încredere prevederile documentelor Congresului al X-lea, să le considerăm ca pe niște izvoare de viață mai bună, mai îmbelșugată.

Cu nespusă bucurie am primit vestea că tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost propus să fie reales de Congres în funcția de secretar general al P.C.R. Noi vedem în tovarășul Ceaușescu pe conducătorul înțelept al partidului și poporului nostru.

Ca delegat, voi aduce Congresului hotărîrea tuturor cooperatorilor noștri de a traduce în viață istoricele documente care corespund gîndurilor și năzuințelor noastre.

IOAN DĂNCEANU
președintele cooperativei
agricole din comuna
Moldoveni, județul Neamț

Spre noi orizonturi

(Urmare din pag. 1)

Pe oriunde a fost, prin ținutul Clujului, al Maramureșului, prin Satu Mare, Bihor, Arad, Argeș și Dimbovița, călăuzitorul partidului și al statului nostru a primit mărturia fierbinte a dragostei omenești, care nu e altceva decît chezașia profundului atașament față de politica partidului, răsplata neîntreruptei trudiri care a dus la înfăptuirile fără asemuire din toate domeniile vieții sociale, constituind temelia celei mai drepte societăți care va răsări în viitor: comunismul.

Întregul popor aprobă activitatea partidului nostru la Conferința internațională a partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova. Această consfătuire poate avea un rol pozitiv în unirea forțelor păcii, antiimperialiste. Este necesar să se acționeze cu perseverență pentru normalizarea raporturilor din mișcarea comunistă internațională, în interesul cauzei socialismului și a păcii în lume.

Deși aceeași din tată-n fiu, alții erau oamenii acum 25 de ani în România și alta le era viața și altul gîndul lor.

Socialismul a deschis larg porțile vieții și o dată cu nemișcarea schimbării pe care le-a adus s-au schimbat și oamenii: gîndurile lor țintesc astăzi mai sus, mai arzătoare le sînt dorințele, inimile mai curate și mai pline de încredere, căci ei au fost cîștigați de partea socialismului prin propria lor trăire de fiecare zi.

Sîntem azi un popor unit în jurul partidului care a știut să ne ducă din izbîndă în izbîndă.

Sîntem azi o țară la cirna căreia stă Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, un înflăcărat, cutezător și nedesmintit luptător pentru binele, dreptatea și demnitatea tuturor.

Congresul al X-lea al partidului va deschide drum larg unor noi realizări, unui viitor strălucit scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

PREVEDERILE DE AZI ÎMPLINIRILE DE MÎINE

acoperiș, șoseaua principală așteaptă turnarea pinzei asfaltice (bordura a fost pusă), s-a început lucrarea la construcția trotuarelor din plăci dalate, s-au dat în folosință doi kilometri de drum forestier modernizat pe Valea Feldriseului.

Și totuși mai sînt multe de făcut — ne-au mărturisit tov. Maxim Goția, secretarul comitetului comunal de partid și Vasile Pop, primarul comunei Feldru. Planul de perspectivă, pînă în 1980, cuprinde obiective importante printre care: deschiderea unei cariere de piatră pe Valea Tîrgului,

construcția unei mori acționată cu energie electrică, înființarea unei gospodării anexe pe lângă C.A.P. Nepos, construcția unui nou local de școală cu încă 16 săli de clasă, a unui local de grădiniță cu 8 săli de clasă, construcția unei brutării comunale, a unei băi publice, racordarea tuturor instituțiilor comunale la încălzirea centrală etc.

Sub conducerea comitetului comunal de partid prevederile de azi constituie împlinirile de mîine.

Prof. TRAIAN POP
comuna Feldru,
Județul Bistrița-Năsăud

PRINOSUL NOSTRU

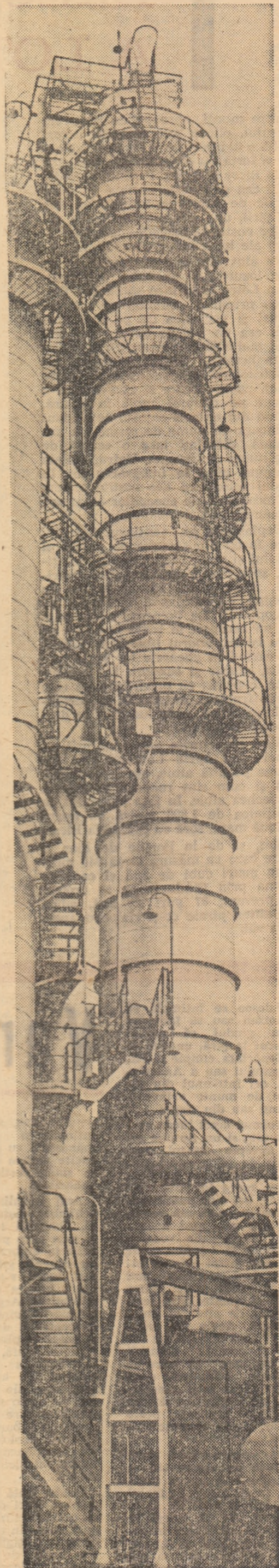
Cooperatorii din comuna Sintana-Arad, români, germani și maghiari — alături de toți oamenii muncii din patria noastră, au primit cu deosebită satisfacție și mîndrie patriotică documentele pentru Congresul al X-lea al partidului, pe care le susținem din toată inima, aducînd prinosul nostru în cinstea Congresului. Noi ne angajăm să muncim cu toată hărnicia și răspunderea pentru înfăptuirea măsurilor ce se vor adopta de Congresul al X-lea al partidului, la care voi participa.

Analizînd condițiile din cooperativa noastră, posibilitățile pe care le avem, ne-am propus să obținem pînă în 1970 următoarele producții medii la hectar: 3000 kg griu, 5000 kg porumb boabe, 35000 kg sfeclă de zahăr și cîte 4000 tone legume anual. În proiectul de Directive se pune accent deosebit pe dezvoltarea legumiculturii, domeniu în care noi avem o bogată experiență și condiții reale de a spori producția. În viitorul cîincinal noi am prevăzut să extindem serele la zece hectare, iar suprafața de solarii s-o dublăm.

În ansamblul măsurilor menite să ducă la o substanțială creștere a producției agricole, irigațiile dețin un loc de seamă. În această direcție noi am prevăzut ca în anii următori să extindem suprafața amenajată pentru irigat cu încă 500 hectare, printr-o soluție modernă cu tuburi îngropate. De asemenea, vom extinde mecanizarea, folosirea îngrășămintelor chimice și biostimulatorilor — toate mijloacele moderne pe care partidul și statul ni le pun la dispoziție în scopul obținerii unor recolte din ce în ce mai mari.

Însuflețiți de prevederile documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului, susținem cu toată căldura propunerile pentru realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului. Este dorința noastră, a tuturor comuniștilor, a întregii națiuni.

GHEORGHE GOINA
Erou al Muncii Socialiste
Președintele C.A.P. „Viață nouă”
Sintana-Arad

Rafinăria de la Brazi

CETATEA ELECTRICĂ A LOTRULUI

Între munți, aproape de izvoarele Lotrului, câteva mii de constructori înalță o hidrocentrală care echivalează, ca forță, cu suma hidrocentralelor de la Bicaz și Argeș. Precum se vede, va fi cea mai mare unitate de acest fel de pe cursurile interne de apă ale țării, una din marile creații ale anilor noștri de necontenite transformări ale locurilor și oamenilor.

Nu sînt nici trei ani încheiați de cînd lucrurile de pe valea năbădăiosului Lotru erau încă sălbatice. Trezirea primului camion pe drumul îngust și periculos de pe marginea apei era un act de curaj, căci ori cînd malurile se puteau surpa. Și cu toate acestea, întreaga armată de constructori, cu camioane de mare tonaj, cu buldozere și escavatoare a trecut pe drumul croit în piatră, făcînd din numele satului de ciobani Voineasa un nume de rezonanță națională, difuzînd larg o seamă de alte nume ca Ciunget, Vidra, Mălaia mergînd pînă la integrarea lor în rîndul celor mai des rostite puncte de focalizare ale energiilor creatoare românești.

Deplasările pe șantierul Lotrului care încep din șoseaua de pe malul Oltului și merg către culmiile munților, spre Purul, Frătoșeanul, Sărăcinul, Haneșul lui Butuc se fac cu mașina de campanie, și adesea cu elicopterul. La Voineasa s-a amenajat un aeroport în toată legea de pe care își iau zborul libelulele metalice, cărînd în ghearele lor stîlpi metalici, utilaje și oameni. De la înălțime, cuprinzi cu privirile toate cele 30 de fronturi, despărțite de distanțe kilometrice, unde lucrările se desfășoară simultan.

Vezi corecturile aduse naturii, atunci cînd apele Lotrului sînt învoarse pe altă albie, aproape de Vidra și cum sînt readuse la Mălaia în vechea albie. În fața barajului, la înălțimea de 1300 metri, va apărea o nouă mare, soră cu cea de la Bicaz, Argeș, și de la Porțile de Fier, o mare care va măsura circa 340 milioane metri cubi de apă și care va aduna prin conducte ce se croiesc în prezent, 87 guri de apă, adică tot atîtea pirae ce-și risipeau apele prin văi.

Purtate spre castelul de la cota 281, apele adunate în fața gigantului baraj vor fi minate pe o pantă de 30 de grade, cale de peste 800 metri în centrala subterană de la Ciunget, la 140 metri sub nivelul văii. Noul torent de energie electrică ce se va produce se va alătura sistemului național sporind potențialul economic al țării, sporind numărul satelor iluminate, realizîndu-se cele înscrise în planurile cincinale concepute de partid. Oamenii ca inginerul Gh. Cocos, șeful grupurilor de șantier, brigadierul Pavel Oțet și mulți alții și-au dovedit nu numai entuziasmul, ci și marea lor măiestrie de constructori.

Pe 2400 metri pătrați de munți și văi se construiește un obiectiv industrial menit să contribuie la traducerea în fapt a politicii economice a partidului. La Ciunget va bate inima hidrocentralei, iar prin cei peste 170 km de canale, ca niște vene, vor pulsa jeturile de apă producătoare de energie. Curînd, aici, la Ciunget, de sub cămașa de roc vom auzi pulsațiile ei ritmice și puternice. Cînd totul va fi terminat, după ce banda inaugurală va fi tăiată, ținuturile Lotrului vor cunoaște o altă viață. Vidra și Voineasa se vor transforma în stațiuni de odihnă. O șosea lată și îndrăzneată va tăia munții, fiind dată circulației curente. Pe marea lac de acumulare vor fi aduse ambarcațiuni pentru transporturi de materiale și pentru agrement.

În aceste zile, premergătoare marilor sărbători din acest august, șantierul trepidează. Munca pe cele 300 de fronturi e asiduă, culminînd cu lucrările ce retin atenția tuturor — aceea de a umple cu argilă marea dig de la Vidra. E o operație grea, de strămutare a unor mari cantități de rocamente la înălțimea de 1300 de metri deasupra liniei trasă de apele mării.

De la această înălțime, constructorii trimit mesajul lor de realizări cu ocazia marilor sărbători ale poporului. Un mesaj pe undele electrice ce se pregătesc să irupă din această cetate nouă industrială, operă a socialismului.

CONST. SÎRBU

5 PĂTRAR DE VEAC

AVANTAJUL DE A FI TÎNĂR

La Porțile de Fier s-a trecut la înundarea ecluzei sistemului hidroenergetic și de navigație. Peste câteva zile, primul vas va trece prin ecluză de pe malul rămănesc, inaugurînd astfel navigația cu cinci zile mai devreme față de angajamentul braviilor constructori de aici.

„Aveam nu cu mult peste 18 ani cînd am absolvit școala de învățători. Băiat sărac, învălăsim paturile internatelor cu cartea mereu dinainte vrînd să-mi fac un rost în viață. Învățasem totdeauna bine pentru că altcum nu aveam, ai mei aveau grijele lor mari pe care abia de puteau să le înfrîngă. Știi, atunci sărăcia te învăța carte și eu așa am învățat. Ce să mai spun, cînd am absolvit și eram de acum învățător mi se părea că am apucat să m-așez pentru totdeauna pe gura raiului. Eram tînăr și fericit cînd am ajuns la școală, undeva într-un sat din Ardeal și le scrisesem a lor mei că-i voi ajuta cu ceva bani de atunci înainte. Timpurile însă... nici casă, nici bani, am dormit și am mîncat o bună bucată de vreme din mila satului. 8 luni am așteptat leafa și mi-era ciudă de viața mea chinuită pe băncile școlii: Mi-era și rușine. De, tînăr învățător cu buzunarele întoarse pe dos, sărac ca și mai înainte și fără nădejdi. Iar azi, azi ce să mai spun, uite, tinerii învățători veniți pe aici de curînd, au primit dinainte bani, primă de instalare, casă... alte timpuri”.

Într-una din zilele trecute un bătrîn învățător maramureșean, cum stătea dînsul rezemat de catedră, îmi povestea toate acestea continuînd o discuție pasionantă despre avantajele tinereții de azi. Îl ascultam și nu puteam să nu-i dau întru-totul dreptate, gîndindu-mă și la alte exemple întîlnite aiurea, exemple serioase, edificatoare în ceea ce privește diferența dintre nesiguranța, lipsa de încredere dinainte și garanțiile, asigurările pe care le primesc tinerii astăzi încă de la primii lor pași. Pentru că se știe cît de important este pentru un tînăr un sprijin dat la timp, atunci cînd lipsa de experiență și entuziasmul adolescentin încă se mai resimt puternic în destinul fiecăruia. Școlile, bursele, căminele studențești, primele de instalare, rezolvarea la timp util a dificultăților inerente pe care le întîmpină tinerii o dată cu intrarea lor în cîmpul muncii, asigurarea distracțiilor din timpul liber prin așezăminte culturale, prin excursii colective, prin nenumărate și variate manifestări artistice sînt tot atîtea argumente incontestabile. A fi tînăr astăzi înseamnă a răspunde cu entuziasm încrederii; înseamnă a munci conștient că-ți îndeplinești numai datoria; a fi tînăr nu înseamnă nicidecum a pretinde numai înțelegere, ci a-i înțelege și tu însuși pe ceilalți. Nimănui nu i s-a dat niciodată nimic pentru nimic și nici astăzi nu se poate întîmpla asta, oricît de îngăduitori și de generoși am fi. A învăța, a munci sînt infinitivele tînărului astăzi. Numai prin a-ți face datoria te poți integra în mecanismul vieții sociale. Altfel, chiar tînăr fiind, trăiești degeaba, în marginea lumii, fără iluzii și fără speranțele acestei virste, fără entuziasm și fără dăruire. Trebuie ca fiecare dintre noi să știe să-și merite virsta aceasta.

TULIAN NEACȘU

Adesea se întîmplă să ignorăm sau să îndepărțăm gîndul că ne-am născut la țară, undeva în îndepărtata cîmpie a Bărgănelului sau a Ardealului, ori într-unul din satele de munte vîncene, șșene sau din Argeș

Tocmai acest lucru nu-l pot uita și ori de cîte ori se apropie orașul mai mult de mine cuprînzîndu-mă în marea lui fierbere, merg la țară. Aș crede, ori s-ar putea crede că merg să mă recreiez, dar nu, nu-i adevărat: merg din vocație, oriunde la țară; poate fiindcă m-am născut între deal și munte îmi place mai mult între deal și munte. Sînt fericit ori de cîte ori merg la țară. Acolo mă regăsesc? Mă ulmește un lucru îndeosebi: oamenii se întîlnesc și între ei vorbele schimbate sună altfel. Mai întîi binețea, mai apoi întrebări despre sănătate aruncate peste umăr, cîteva zîmbete sincere.

Dar pentru a iubi viața la țară trebuie să știi să o trăiești la fel ca țărani, fie că mergi pe malul Dunării și apoi cu ei la pescuit, fie că mergi în Vrancea, să zicem în satele Negriștești și Lepșa, și-n zori pornești să pui o temelie unei case noi, o casă muzeu, din lemn, fie că ajungi în țara

Vara la țară

geului, sus, mai sus de întîmplarea din balada mănăstirii cu turnuri răsucite galben ca de fum, în satele vestite ale căpșunarilor.

Anii socialismului au schimbat viața și căile ei. Oamenii s-au ridicat și sate care pînă ieri zăceau în umbra uitării azi au devenit grădini. Același lucru s-a întîmplat peste noapte cu comuna Albești de Argeș. Au venit marile cîntece ale hidrocentralei de pe Argeș și șoseaua plină de noroaie altădată, șoseaua pe care am mers cîndva, s-a asfaltat. Pe acolo trecuseră mașinile războaielor, pe acolo s-au avîntat mașinile care cărau ciment la barajul de la Vidraru. Acolo, la Albești, azi funcționează una din microcentralele de pe Argeș.

O adevărată înnoire s-a produs. Zeci de case noi cu o arhitectură de bun gust, case din cărămidă acoperite cu țiglă s-au înălțat. Antene de televiziore au răsărit deasupra; dealurile sînt pline de roade. Meri, peri și prunul as-

teaptă încărcăți de fructe vremea marelui cules. Porumbul e mai crescut ca niciodată; holdele verzi se leagănă bătute de adieri, sănătoase de ploile căzute în ultimul timp. Tinerii și bătrînii așteaptă zilele aurii ale roadelor. Atunci vin și nunțile, odată cu belșugul. Cîntecele nu se mai opresc. Cîntă lăutarii și horele tîn cît e ziua și noaptea.

Dar pînă în toamnă albeștenii mai au un cules, un mare cules. În iunie și iulie căpșunile, marea bogăție a ținutului, se coc. La șase kilometri de Albești e un sat — Brătești. Pînă acum cîțiva ani un sat neștiut de nimeni aproape; un sat cu noroaie din septembrie pînă în mai; anul 1968 a însemnat pentru sat electricarea. Anii din urmă au adus țăranilor din Brătești numai spor — în ciuda secetei, în ciuda așezării vitrege. S-a pietruit drumul de legătură cu comuna Albești, s-au clădit două școli noi, primul televizor și-a făcut apariția; primul cinematograful există în Brătești cu 4-5 ani în urmă — un câștig fără seamăn la țară; rulau 2-3 filme pe săptămînă — lucru nu fără importanță

dacă ne gîndim că într-un oraș de provincie rareori rulează mai mult de două filme pe săptămînă. Motorul care dădea lumină electrică a fost azi înlocuit, dar el a însemnat un câștig de experiență, de cultură.

Oamenii gospodari, plini de ambiție, au găsit o întrebuintare pămîntului răscolit deseori de alunecări de teren, sau bun numai de firețe. Au plantat puieți de căpșuni și astfel în ultimii zece ani Brăteștii au devenit unul dintre căpșunăriile vestite ale țării. Zeci de mașini au adunat din Brătești și Albești, zi de zi, fructele dealurilor trezite la rod de miini, harnice și nobile.

Rîndurile mele nu sînt decât o mică laudă a vieții la țară, laudă oamenilor și locurilor văzute în zilele acestea de dinaintea marilor sărbători — Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român și aniversarea unui sfert de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Orice loc, orice casă la țară își are ineditul ei. Asemeni omenirii. Există o simplitate și un zîmbet anume, o bucurie neasemuită a primăverii cînd copacii se încarcă de flori, o bucurie a verii și a toamnei cînd roadele își arată fața belșugului oriunde: la cîmp sau la munte unde sus brazii-n păduri sînt ca niște turburi de orgă care cîntă un imn hărniciei.

DUMITRU M. ION

FRUMOASĂ EȘTI ȚARA MEA

Frunză verde viorea
Frumoasă ești țara mea.
Ești frumoasă și-nflorești
Mai bogată, ca-n povești.
Căci partidul îndrumază
Peste toate el veghează
Ne conduce, că-i un munte.
Steagul Roșu este-n frunte
Și se-nalță înspre soare
Pentru țara muncitoare.

De la Tiberiu Marinescu, din
Dăeni-Tulcea

BUCURIA VIEȚII NOI

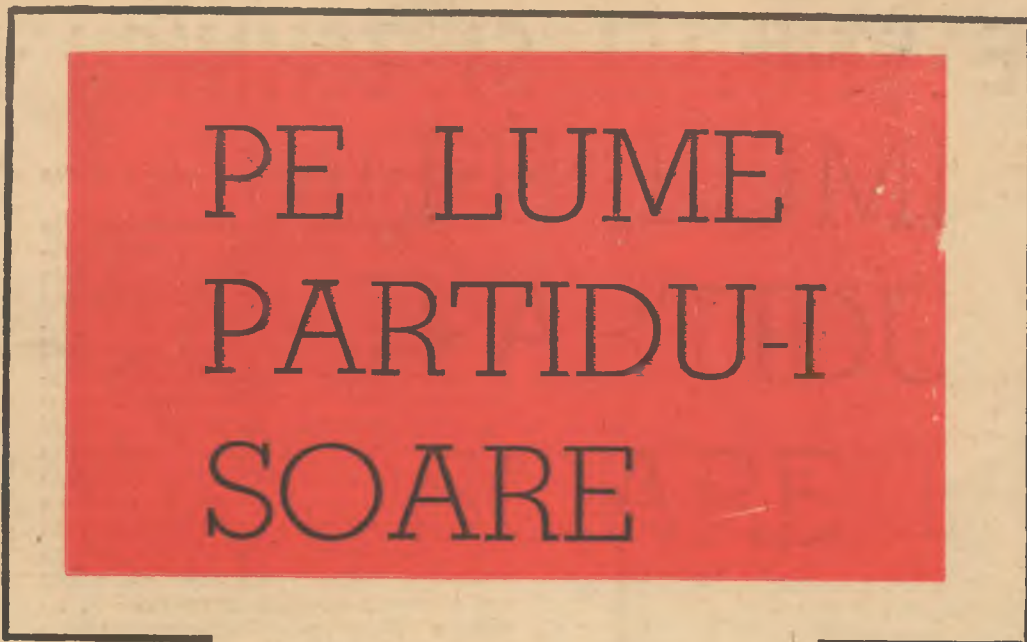
Frunzuliță fir tritoi
Bucuria vieții noi
Ne-a adus lumină-n casă
Și piine albă pe masă
Și ne-a dat îndemn și spor
Să muncim mănos ogor,
Să scoatem rodul bogat
Pentru traiu-ndestulat.
Frunză verde-a spicului
Multumim partidului,
Că ne-a dat sfat înțelept
Să pornim pe drumul drept.

Cules din Leordeni—Arges

DOBROGEA E CA O FLOARE

Foaie verde de cicoare
Dobrogea e ca o floare,
Floare, măi l prin grija lui —
Draoului partidului.
Foaie verde foaie-albastră
Duduie combina noastră,
Mănușă cu mult drag —
Cum partidul ne-a-nvățat.
Foaie verde matosiat
Cîntă fetele în sat,
Că li-e traiu-ndestulat —
Nu mai e ca altă dată.
Foaie verde foi de fag
Partidul nostru cel drag
Ne-a dat traiul mai plin —
Din Bihor pînă-n Măcin.
Foaie verde peliniță
Hăi cu mine, măi bădiță,
Să muncim, măi l pe ogor,
Pentru pace și popor.
Ca să fie țara toată
Mai frumoasă, mai bogată,
Să muncim, măi l mai cu drag —
Cum partidul ne-a-nvățat,
Cum Congresul ne-a-nădăruit.

De la Elmos Ismail din
Cernavodă

PE LUME
PARTIDU-I
SOARE

Pe lume partidu-i soare,
Izvor de dragoste mare,
Pentru țara noastră dragă
Zilele-n lumină leagă
Și le face rod pe glie
Fără lacrimi să ne fie;
Dragostea-i se împinzește
Pînă unde doru' crește,
Pînă-n zarea zărilor
La ochii oamenilor
Și-n inima bucuroasă,
Cînd vede țara frumoasă.

Plai de rod cum ne-am dorit,
Chipu'ei întinerit
Și sub steag în trei culori
Stringe țara mea comori
De trai bun și fericire
Și-i e viitorul mire
Cu fața de colilie,
Ți l-a menit, Românie,
Partidu', soare-n sorit
Cum nu s-a mai pomenit;
Partidu', soare de vară,
Sufletul tău, scumpă țară!

De la Nicu Maței Siretel—Iași

NU-ȘI AFLĂ ASEMĂNARE

Foaie verde de cicoare
Pe cimpul, în dumbrăvioare
Pe întinsul latg de țară
A-nflorit o floare rară.
În zadar au vrut hapsini
Ca s-o-năbușe în spini
Și de loc să nu rodească
Niciodată să-nflorească!
Ci veni timpul cel mare:
Am sădit-o în ogoare,
În ferestre și în glastre
Și în inimile noastre.

Pretutindeni astăzi crește
Ca voinicul din poveste.
Pretutindeni crește mare
Și nu-și află-asemănare.
O avem la noi în casă
E pe fiecare masă,
Lîngă piine, lîngă blid;
E adusă de partid
Și-n orașe și în sate.
Lumea-i spune: LIBERTATE!

De la S. Costin, Ilișești — Su-
ceava

DRAG ÎMI E SĂ CÎNT ÎN VERS

Drag îmi e să cînt în vers
Pe al lumii înțeles
De cel ce putere-mi dăte
Să zic doinele cu sete.
De cel ce îmi dă avînt
Unde merg mereu să cînt
Cînd văd holdele în vînt
Legănate pe-nserat
Pe agorul fără hat.
Frunză verde viorele
Toate cîntecele mele,
Ale mele și-ale țării
Strînse din întinsul zării
Dintr-al inimii vad lin
Partidului le închin!

De la I. Pindaru din Stăniilești,
Vaslui

TERENUL ÎNDIGUIT

Repede curgea dereaua
Încînd toată mereaua
Din Dăeni pînă-n Agaua,
C-o făcea o apă toată
De credeai că este băltă
Și-apoi dragul meu bădiă
Nu creștea nici păpădie,
Ca s-o pui la pălărie
Cum făcea badea Ilie,
Nu creștea nimic pe loc
Nici chiar iarba pentru foc.
Foaie verde ca molidul,
Și veni, bade, partidul.
Și ne-o zis să facem digul,
Zid mai tare decît zidul,
Și să facem la canale
Să ducă apa la vale.
Foaie verde de rogoz,
Zarzarat, porumb siloz,
Cultivarăm, irigat
Jos în vale, lîngă sat.
Mari recolte-am obținut
De cînd satul n-a văzut.

De la Tiberiu Marinescu din
Dăeni-Tulcea

PRIVESC CÎMPUL ÎNFRĂȚIT

Privesc cîmpul înfrățit.
Belșugul ce a sporit,
Fără haturi și răzoare
Cîmpu-nîns din zare-n zare
Și avem și mîndrul sat
Cu curent iluminat:
Poduri pline de bucate,
Case mîndre luminate;
Arboreni au durat
Cooperativă-n sat
Și în cînt și voce bună
Se muncește împreună;
Slavă lui, partidului,
Pentru chibzuința lui!

De la Nicolae Coteț din Arbo-
re-Suceava

DOINA

Mulți cîntară, doină, doină
Și pe viscol și pe moină;
Eu cînt doina pe ogor
În zumzele de tractor.
Primăvara cînd sosește,
Dorul mă călătorește
Tot pe plaiuri, riuri, lunci,
Cu tovarășii, la munci.
Munca noastră leagă-n cale,
Glie, holde, pomii-n vale;
Cîntînd doina pe izlaz,
Și poporu-i veșnic treaz;
Viersul tău răsună dulce
Peste plai, peste colnice,
Ascultă fabrici duduind
Și furnale fumegînd.
Frunza-n codru cînd învie,
Ascult doina pe cîmpie,
Mîndrele se-nveselesc,
Iar feciorii dănuiesc.
Și din fluier îți tot zice,
Și din caval, prin colnice,
Dau slavă partidului
Pe drumul belșugului.

De la Gh. Georgescu din
Vilele Noi-Constanța

Meșterul popular Nicolae Grigorescu
din Curtea de Arges.

ACUM NE ARĂ TRACTORUL

Foaie verde fir mohor
Sînt țara cooperativă
Cu grădină și ogor
Cu plugul tras de tractor
Legile nu mă mai dor
Dreptatea-i a tuturor.
Acum ne ară tractorul
Iareu și Cadeu
Că ne-ajută Semeteu
El ne ară-n lung și-n lat
Și răzoarele le-a spart
Brăzdă lungă a brăzdat.
Dar prin luna iulie
Cînd se-adună grînele
Au sosit combinele
Mai multe ca zilele
Și odată cu tăiatu
Ele fac și treieratu
Azi avem piine pe masă
Și avem belșug în casă
Pentru piinea asta, lui
Multumim partidului
Și la anul viitor
Să ne dea înc-un tractor.

De la Ion Iordan, Vilele Noi-
Constanța

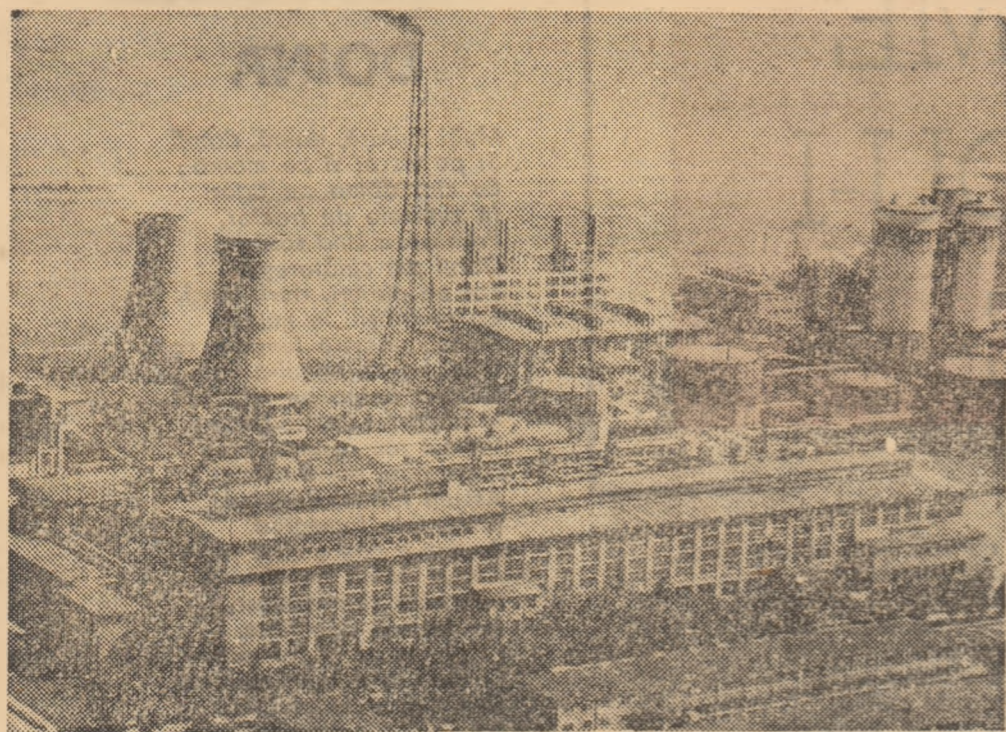

Ladă
de zestre
din Arges

Culegători: MARIN PORUMBESCU, ION SOCOL, ION
SAFIR, GRAȚIAN JUCAN și GH. BREAZU

ALBINA

Combinatul de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț

CERCETĂRI ÎN INFRAMICROBIOLOGIE

Convorbire cu prof. dr. N. CAJAL membru corespondent al Academiei director al Institutului de inframicrobiologie

Inframicrobiologia — ramura cea mai tânără a biologiei care studiază cele mai mici forme vii — s-a dezvoltat rapid în ultimii ani. Studiul inframicrobilor, al virusurilor, s-a dovedit util în combaterea unor boli grave — de la gripă la cancer — și în prevenirea unor îmbolnăviri la plante și animale.

În țara noastră, inframicrobiologia se bucură de o strălucită tradiție — V. Babeș, C. Levaditti și Ștefan S. Nicolau, fiind printre pionierii acestei științe. În prezent la Institutul de Inframicrobiologie din București, unul din cele mai mari și mai moderne cu acest profil din lume, cercetătorii români continuă ofensiva împotriva virusurilor.

L-am solicitat pe prof. dr. N. Cajal, directorul Institutului, să ne vorbească despre realizările inframicrobiologiei românești.

— Se poate vorbi de un progres remarcabil realizat în cercetările fundamentale și aplicate inframicrobiologice. Nu mă voi putea referi, desigur, decât la câteva aspecte. Se știe că inframicrobiile se deosebesc esențial de microbi, între altele, prin faptul că nu se pot înmulți în „culturi” lipsite de viață; virusurile se înmulțesc numai în sânul celei vii.

De modul cum se lămurește problema multiplicării virusurilor depinde, în mare măsură, cunoașterea acestor germeni foarte periculoși și, în același timp, descoperirea mijloacelor de apărare contra lor.

În acest sens s-au efectuat cercetări în Institutul nostru, care, confirmând lucrări făcute în alte țări, au adus și un aport original. Astfel, un colectiv condus de dr. docent Radu Portocală a dovedit că numai „miezul” virusului format din acizi nucleici (ARN sau ADN) poate „naște” un virus întreg. Extrăgându-se acidul ribonucleic (ARN) din virusul gripal, virus mare și cu structură

complicată, s-a putut obține într-o celulă sinteza (refacerea) virusului inițial. Alte cercetări făcute în Institutul de inframicrobiologie cu adenovirusul de tip 3 și cu alte două tulpini ale aceluiași virus, au arătat că și acidul dezoxiribonucleic (ADN) posedă aceeași proprietate.

— Din cele expuse reiese deci că nu virusul „se multiplică”, ci că el este sintetizat în întregime, „fabricat” în celulă, sinteză inițiată și determinată exclusiv de acizii nucleici virali, fie că acesta este ARN sau ADN. Se poate, pe această cale, ajunge la sinteza vieții în laborator?

— Fără îndoială, cunoașterea acizilor nucleici și „fabricarea” lor artificială echivalează cu obținerea în laborator a uneia dintre cele mai importante componente ale celei vii. Se poate deci spune că s-a și reușit în acest mod, într-o oarecare măsură, sinteza vieții în laborator. Colectivul de cercetători din Institutul de inframicrobiologie care studiază problema acizilor nucleici a reușit, încă din 1963, să biosintetizeze, într-un mediu lipsit cu desăvârșire de celule, un ARN și un ADN înzestrați cu caractere infectante. S-a demonstrat astfel — pentru prima dată pe plan mondial — că se pot sintetiza — în laborator, în afara celei vii — acizi nucleici virali.

— Ce alte cercetări se fac în Institutul de inframicrobiologie în legătură cu pasionanta problemă a acizilor nucleici?

— O altă linie de cercetare urmărită de Institutul nostru este aceea de izolare a acidului nucleic, pentru a încerca transformarea lui în virus complet sau cuplarea lui cu o proteină pentru a-l transforma astfel în vaccin. În acest mod se vor putea obține mijloace de apărare împotriva unei serii întregi de boli foarte grave cum sunt cancerul, leucemiile și altele.

— Care este de fapt relația dintre virusuri și cancer?

— O problemă de mare actualitate în medicina contemporană este lămurirea originii cancerului. Rezultatele cercetărilor din ultimii 20—25 de ani au adus serioase argumente în favoarea originii virotice a acestei boli nimicoitoare. În Institutul de inframicrobiologie, St. S. Nicolau, E. Năstac și colaboratorii au arătat încă mai de mult că acidul nucleic extras din organismul unui om bolnav de leucemie (cancer al sângelui), produce tumori canceroase la șoarece. Mai mult, s-a dovedit că virusuri ce dau omului afecțiuni respiratorii ca gripa pot provoca apariția cancerului la animale (hamstieri). Aceleași virusuri au fost izolate de cercetătorii din Institutul nostru — din diferite forme de cancer pulmonar.

Paralel cu cercetările privind cauzele cancerului, oamenii de știință s-au preocupat intens de găsirea unor mijloace de tratament al acestei boli. Savanții români Levaditti și Nicolau au arătat pentru prima oară în lume că unele virusuri au proprietatea de a „topi” tumorile canceroase. În Institutul de inframicrobiologie s-au obținut de asemenea unele rezultate cu ajutorul virusului orcionului, a ciurmei porcilor și altele, care au împiedicat evoluția unor tumori animale sau le-au distrus în parte după ce ele s-au dezvoltat.

Strădaniile multiple ce se fac în această direcție dau speranța găsirii unui mijloc de tratament cel puțin al unora din tumorile omului.

— Alte proiecte de viitor?

— Orientarea cercetărilor în domeniul inframicrobiologiei va urma indicațiile date de partid prin imbinarea cercetărilor fundamentale legate de natura și structura intimă a inframicrobilor, cu cele aplicative, de realizarea a noi vaccinuri cât mai eficiente, de găsirea a noi metode de diagnostic în bolile virotice, de aprofundare a studiilor privind cauzele și tratamentul cancerului și leucemiilor.

Dr. E. ROȘIANU

PE SCURT

● Prima navă cosmică cu oameni la bord este programată să plece spre planeta Marte în anul 1985.

● Cel mai mare baraj hidroelectric din lume se construiește pe râul Manicurgan din Canada.

● În corpul unui om adult există peste 150 miliarde de vase capilare, care, puse cap la cap, ar forma un fir cu care s-ar putea înconjura de două ori pământul la ecuator.

● Prototipul francez al avionului „Concorde” are greutatea de 112 tone.

● În lumea întreagă există în prezent, după unele calcule, circa 250 milioane de stingaci.

● Un kilometru patrat de suprafață marină cultivat intens, poate furniza cam 4 milioane tone de vegetale, în vreme ce, de pe aceeași suprafață de teren arabil se pot obține cam 600 tone de cereale.

● Presiunea exercitată de lumina Soarelui asupra Pământului atinge cifra de 100 de mii de tone.

● Inima unui om face în 24 de ore un lucru mecanic de 15-20 mii kgm, ceea ce corespunde cu energia necesară pentru a ridica 15 oameni pe acoperișul unei case cu 5 etaje.

CHIMIZAREA AGRICULTURII

Construirea și intrarea în funcțiune a unor mari combinate chimice — cum sunt cele de la Craiova, Tr. Măgurele și Tg. Mureș — au dus la creșterea producției de îngrășăminte chimice a României de la 293 000 (calculată în substanță activă) în 1965 la 850 000 tone în acest an. Anul viitor urmează ca să se depășească un milion tone. Producția îngrășămintelor compuse, de exemplu, crește în acest an de 2,5 ori față de anul precedent.

Potrivit prevederilor proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perspectiva deceniului următor, Ministerul Industriei Chimice și Consiliul Superior al Agriculturii vor elabora un program de extindere a producției de îngrășăminte și alte produse chimice destinate agriculturii. Prin dublarea producției de îngrășăminte în cincinalul următor, cantitatea de substanțe fertilizante utilizate în agricultură vor ajunge în 1975 la circa două milioane de tone, revenind în medie 189-190 kg. substanță activă la un hectar arabil, vii și pomi.

Studiile elaborate au în vedere, concomitent cu creșterea cantităților de îngrășăminte, diversificarea producției realizarea de îngrășăminte complexe, cu un conținut ridicat de substanță activă producerea de noi tipuri de erbicide, insectofungicide și biostimulatori în scopul chimizării complexe a agriculturii

ULTRASUNETUL ÎN REUMATOLOGIE

Un grup de cercetători de la clinica de balneofizioterapie a Institutului medico-farmaceutic din Cluj a inițiat o serie de studii asupra efectelor tratamentului cu ultrasunete în unele afecțiuni reumatismale. Concluziile rezultate din studierea clinică, precum și cu ajutorul unor metode complementare de investigație a peste 100 bolnavi cu artrite reumatismale și spondilite, au demonstrat că efectele sunt favorabile când tratamentul se aplică într-o fază mai puțin avansată. Ultrasonoterapia trebuie asociată și cu o serie de alte procedee terapeutice (calmarea fenomenelor dureroase, necesitatea asanării infecției de focar etc.). Ea este, de asemenea, un mijloc energetic important de transmitere în țesuturi a unor substanțe medicamentoase.

AGREGATE ENERGETICE

După producerea agregatelor hidroenergetice pentru echiparea unor centrale electrice de pe Eistrița și Argeș, industria românească constructoare de mașini a trecut la asamblarea grupurilor hidroenergetice de puteri superioare. Grupul de 175 MW (de tip Felton) pentru centrala electrică de pe Lotru și cel de 178 MW (tip Kaplan) pentru echiparea hidrocentralei pe care România o construiește în colaborare cu Iugoslavia pe Dunăre, la Porțile de Fier.

La asamblarea unor asemenea tipuri de hidroagregate — comparabile cu cele mai mari grupuri unitare realizate până acum pe plan mondial — o contribuție de seamă aduce noua uzină de mașini grele din București. Aici s-a turnat rotorul turbinei pentru centrala hidroelectrică de la Porțile de Fier în greutate de 220 tone, realizându-se un record în ce privește greutatea și gabaritul unei piese turnate. Prelucrarea acestor piese de performanță se execută la uzina constructoare de mașini Reșița, care a fost dotată cu mașini adecvate.

Un progres însemnat s-a realizat și pe linia asimilării turbo-agregatelor cu putere unitară ridicată, destinată echipării marilor centrale electrice ce se construiesc în România.

Prin fabricarea în țară a agregatelor hidroenergetice și termoelectrice de puteri mari, industria constructoare de mașini aduce o contribuție hotărâtoare la realizarea vastului program de construcții prevăzut în planul de electrificare a țării.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Spuma de oxigen

Capitala R.S.S. Ucrainene — Kiev — este un centru recunoscut în ce privește studierea și tratamentul hipoxiei — insuficiența de oxigen. La Institutul de fiziol. și acad. de Științe a Ucrainei, sub îndrumarea cunoscutului om de știință Nikolai Sirotin, la problemele hipoxiei lucrază un mare grup de oameni de știință și cercetători. La propunerea profesorului Sirotin, hipoxia a început să fie tratată cu ajutorul spumei de oxigen. După experimente multilaterale a noii metode s-a dovedit că înghițirea spumei de oxigen are, de asemenea, efect în tratarea ulcerului stomacal, a bolilor de ficat, hipertensiunii și arterosclerozei.

Profesorul Sirotin a propus folosirea surselor de oxigen și la tratarea îmbătrânirii premature. El consideră, de asemenea, că spuma de oxigen poate lichida fenomenele de hipoxie la sportivi de mare fond, schiori și patinători.

Gigant energetic

În localitatea Prunerjov (Cehia de nord) a intrat în funcțiune o nouă centrală electrică. Aceasta este una dintre cele mai mari termocentrale din țară, care a fost dotată cu utilaj energetic de înaltă tehnicitate. În sala de mașini sunt instalate șase agregate cu puterea de 110 000 kW fiecare. Noul gigant energetic va produce 4 miliarde 5 sute de milioane kWh.

Cercetarea științifică în Polonia

Ramura cercetărilor științifice se bucură în Polonia de o atenție deosebită și cunoaște o dezvoltare continuă și susținută. Cheltuielile alocate cercetărilor științifice reprezintă circa 1,6 la sută din venitul național al țării. Cercetările industriale cuprind 60 la sută din totalul mijloacelor alocate, din care 50 la sută revine unui număr de trei mari și moderne ramuri economice: chimia, industria constructoare de mașini și electrotehnica. În planul de perspectivă a dezvoltării științei și tehnicii poloneze vor fi preferate, printre altele, chimia industrială,

electronica, automatizarea proceselor de producție, folosirea mașinilor matematice de calcul în economia națională.

În sectorul cercetărilor științifice lucrează în Polonia peste 200 000 de lucrători, dintre care 25 000 de cadre din instituturile de învățământ superior și 15 000 de cercetători independenți. În Polonia funcționează 80 de centre de cercetări ale Academiei poloneze de științe, peste 100 de institute de cercetări cu profil economic cu rezultate aplicabile imediat în practică.

Anual, în Polonia sunt editate circa 4 000 de lucrări științifice.

Recent am cunoscut mai îndeaproape viața cultural-artistică și în general activitatea cultural-educativă de masă a județului Bistrița-Năsăud. Mi s-a vorbit chiar din prima zi, cu multă mândrie, și așa adăuga, pe deplin justificată, despre colecționarii existenți în mai multe sate ale acestui județ ale cărui frumoase meleaguri încintă chiar de la primul contact sufletul vizitatorului. Dar mai mult încintă pe cel venit aici bogăția valorilor de artă populară ce-și păstrează strămoșeasca-i vigurozitate, diversitatea genurilor creației populare încă prezente și azi, coloritul plin de originalitate al portului nostru popular tradițional.

În acest cadru al vieții culturale a județului, existența în anumite sate a unor colecții adunate în răstimpul multor ani de colecționari pasionați, cu dragoste față de valorile artei noastre populare, față de mărturiile istorice ale trecutului nostru mai apropiat sau mai îndepărtat, selectarea în unele cazuri și punerea în valoare a obiectelor prin înjghebări ale unor începuturi muzeale în cadrul așezămintelor de cultură, îndreptățesc fără îndoială preocuparea față de activitatea acestor harnici și pasionați oameni. Asupra a două asemenea colecții aș dori să mă opresc în articolul de față cu gândul de a examina relația existentă, sau poate mai potrivit spus, care ar trebui să fie între munca acestor neobosiți colecționari și activitatea căminelor culturale și a caselor de cultură.

Una dintre aceste colecții se găsește în comuna Livezile, la o distanță nu prea mare de orașul Bistrița și aparține profesorului Rusu. Ea este rinduită în șopul prin care se intră în gospodărie și în casă,

COLECȚIONARI ȘI MUZEELE SĂTEȘTI

de Dr. ION VLĂDUȚIU

Nici nu se deschide bine poarta și privirea îți este atrasă de multitudinea de obiecte — de piese de ceramică din secole diferite pînă la icoane pe sticlă, piese confecționate din lemn sau fier, monede etc. — care deși nu sînt dispuse după o anume tematică, impresionează totuși prin frumusețea și varietatea lor. Obiectele de uz zilnic de la o stîină din acea zonă, rinduite în interiorul curții, într-un loc anume destinat pentru aceasta, ca și numeroase piese de port tradițional așezate pe paturi sau în lăzile aflate într-o bucătărie de vară, alături de o seamă de manuscrise și cărți vechi, întregesc profilul și bogăția acestei colecții.

În cazul de față obiectele au fost adunate de pe o rază mult mai mare decît cea a comunei, plecîndu-se de la ideea de a se aduna — spre a nu se pierde — tot ceea ce poate prezenta interes ca document de cultură al unor vremi mai îndepărtate sau mai apropiate. Și modul de a le pune în valoare reflectă din plin această idee, fără a se depăși sfera interesului primar: aceea de a aduna cît mai mult material.

O a doua asemenea colecție care se află în comuna Maieru a fost realizată din inițiativa și străduința profesorului N. Ursu și prezintă cu totul alte caracteristici. Amenajată în cadrul unei săli a căminului cul-

tural, la rîndul său găzduit în clădirea școlii din localitate, colecția cuprinde obiecte numai de răza comunei. Piesele expuse înfățișează o largă gamă de aspecte ale modului de viață tradițional al locuitorilor acestei comune. Sînt adunate cu grijă și puse în valoare obiecte ce vorbesc despre diferite momente din viața economică, politică și social-culturală a comunei. Disponerea materialelor urmărește o anume tematică, vizitatorul putînd astfel să capete o imagine veridică asupra unor trăsături specifice ale modului de trai și cultură a populației locale. Am putea spune că aici avem de a face cu un început de muzeu sătesc și nu numai cu o colecție de obiecte etnografice, de artă populară, istorice etc.

Asemenea colecții și muzee întîlnim și în multe alte așezări rurale din țara noastră, — la Orlea și la Lupșa de pildă, ca să amintim două dintre cele mai cunoscute muzee sătești. Închegate cu trudă, grijă și pasiune de harnici colecționari ai comorilor noastre de artă populară, ele cuprind valoroasele mărturii ale trecutului neamului nostru. Unii dintre colecționari sînt ei înșiși creatori ce se bucură de aprecierea și stima întregii colectivități. Este cunoscută în acest sens activitatea rodnică desfășurată de Nicolae Popa din Tîrpești, județul Neamț, care

prin efort și perseverență a adunat o interesantă colecție de obiecte din împrejurimile Neamțului, creațiile artistice făurite de Stan Pătraș din Săpînța.

Este neîndoielnic faptul că adunarea unor mărturii despre istoria, cultura și modul de viață al locuitorilor dintr-o localitate sau alta constituie o muncă ce se cere a fi prețuită, apreciată și stimulată. Într-o serie de cazuri munca neobositorilor colecționari scapă însă îndrumării și sprijinului pe care căminul cultural ar trebuie să le dea. Așezămintul de cultură din mediul rural trebuie, după părerea noastră, să se preocupe în permanență de îndrumarea colecționarii de pe raza comunei, acordîndu-le și sprijinul necesar. Nu este numai o îndatorire a muzeului județean sprijinirea muncii acestor colecționari. Dimpotrivă. Apelînd la ajutorul specialiștilor de la muzeele județene, căminul cultural trebuie să intervină activ pentru a sprijini această activitate. Ar fi necesar ca pe măsura posibilităților să se examineze dacă unele dintre aceste colecții nu ar putea să-și găsească locul în săli de expoziție amenajate anume la căminul cultural. Ar fi, de asemenea, eficient ca în acele cazuri în care în localitate există posibilitatea de a se amenaja special o clădire în vederea transformării ei în muzeu avînd asemenea colecții la bază, acest lucru să se facă, dar ele să nu se suprapună cu casele-muzeu care sînt create în ultima vreme în satele noastre. Cerințele științifice față de organizarea casei-or-muzeu în mediul rural prezintă unele deosebiri față de cele privind organizarea colecțiilor. Și într-un caz și în altul însă așezămintele de cultură din comunele și satele noastre trebuie să contribuie activ la închegarea colecțiilor și transformarea lor în instituții muzeale.

Între 21—27 iulie 1969, Comitetul pentru cultură și artă al județului Brașov a organizat *Colocviile brașovene* — ediția jubiliară — o manifestare artistică de anvergură ținută în cinstea celui de al X-lea Congres al partidului și a aniversării a 25 de ani de la Eliberare. Au fost șapte zile de sărbătoare a muzicii, plasticii, poeziei, teatrului, arhitecturii și artei populare, sărbătoare ce a unit atît pe cei mai valoroși oameni de cultură și artă din județ, cît și invitați din toate colțurile țării. Marile spectacole în aer liber, recitalurile de poezie, inaugurarea muzeului sătesc din Cuculata, comunicările ținute la un înalt nivel științific la Bran și Brașov au subliniat eforturile și realizările cultural-artistice ale locuitorilor din județul Brașov. Programul fiecărei zile, bine echilibrat de către organizatori, a constituit pentru participanții la *Colocvii* un bun prilej de informare amplă asupra preocupărilor creatorilor brașoveni în

COLOCVII BRAȘOVENE

cele mai diverse domenii ale artei. De altfel, atît opiniile participanților cît și cele ale organizatorilor exprimă un consens unanim în ceea ce privește utilitatea acestei manifestări atît de importante în viața culturală a județului. „Ceea ce aș dori, și cred că nu este numai un gînd al meu, ar fi ca aceste ediții jubiliare să intre în tradiție... ele prilejuind incitarea spiritului creator, a muncii de cercetare științifică și în acest domeniu” (*Caius Teodorescu* — directorul Muzeului județean); „Pot spune, fără să greșesc, că această ediție jubiliară a *Colocviilor* reprezintă un viu simbol al adevăratei totalități intelectuale de pe aceste meleaguri, o sinteză a eforturilor creatoare ale artiștilor noștri” (*Sică Alexandrescu* — artist al poporului); „Cert este că această săptămîină de muzică, poezie, plastică etc. este un omagiu al intelectualilor și artiștilor de pe aceste meleaguri închinat celui de-al X-lea Congres al partidului și aniversării a 25 de ani de la Eliberare” (*Radu Theodoru*, scriitor). Numai spațiul tipografic restrîns ne silește să încheiem aici panoramicul *Colocviilor brașovene*, convinși fiind că amintirile noastre atît de plăcute din această săptămîină artistică brașoveană vor fi fost mult mai generoase.

I. N.

FESTIVALUL „SLĂNIC - MOLDOVA”

Platurile moldovenești ale județului Bacău au oferit, zilele acestea, interesante manifestațiuni de artă și cultură, prilejuate de organizarea, în pitoreasca stațiune dintre văi, a Festivalului Slănic-Moldova.

Momente de exprimare a frîmintărilor spirituale și de prezentare a unor realizări de calitate, cele opt zile ale Festivalului au constituit tot atîtea confruntări cu publicul și exigenta opinie a specialiștilor. Rezultat general și final: bucuria împlinirii unui act de cultură și artă, în aureolele de sărbătoare al celui de al X-lea Congres al Partidului și a celei de a 25-a aniversări de la eliberarea patriei.

Două vernisaje: Expoziția de artă populară purtînd un titlu atrăgător Din comoara strămoșească, organizată de Școala populară de artă din Bacău și Expoziția de pictură, grafică și sculptură, intitulată Peisaje socialiste, expresie a muncii de creație a membrilor ce-naclului U.A.P. „Nicu Enea” din Bacău — două chipuri ale aceluiași avînt artistic, chemat să zugrăvească înaltele și variatele preocupări ale artistului consacrat și a celor ce continuă vechi și valoroase tradiții.

Parada portului și a datinilor, spectacol prezentat de ansamblurile folclorice din județ, al treilea festival de muzică corală „Gayril Galinescu”, concursul de recitatori „Frumoasă ești patria mea” ca și întrecerea celor mai buni cîntăreți de muzică populară, au dat acestor zile vibrație, ritm și culoare.

Organizarea unei discuții cu invitați de specialitate, profesori, activiști culturali, gazetari, sub forma unui colocviiu cu tema „Creația populară românească și coordonatele contemporaneității” a stabilit nota științifică a întîlnirii. În afara sublinierilor asupra calității Festivalului, s-au făcut propuneri și s-au emis păreri asupra îmbunătățirii și perfecționării activității culturale, de artă și sociale, în legătură cu meșterii și meșteșugurile populare în cadrul noulor cerințe ale satului contemporan.

La a doua lui ediție, Festivalul Slănic-Moldova a înfățișat concret și dinamic viața spirituală a locuitorilor județului Bacău.

Față de sarcinile pe care și le-a asumat și de modul în care s-au desfășurat manifestațiunile programate, aplauzele și felicitările publice au îndreptat și asupra organizatorilor, a căror prezență activă și competentă contribuție au situat Festivalul din Slănic pe treapta unei importante și prețioase acțiuni de valorificare a potențialului spiritual al poporului românesc.

BARUȚU T. ARGHEZI

Tirgul de fete de pe Muntele Găina

DAȚI COPILOR VOPSELE

Nicușor Marin din cercul de artă plastică de la Branștea-Titu a imaginat Hiroșima. L-am întrebât pe el și mai tîrziu pe profesor dacă ceea ce a făcut copilul este o operă a imaginației. Nicușor a venit pe lume la 15 ani, după drama Hiroșimeii.

Tot ce știe e din citit și istorisiri. Și a plăsmuit acest tablou pe care l-aș țara de o naivitate genială. O fetiță, simbol al nedumeririi, față în față cu o bătrînă. Bătrîna e în negru și poate însemna neantul sau trista resemnare. Cele două siluete sînt proiectate pe un fond incendiar.

Iertați-mă copil, dar pînă a fi văzut tabloul lui Nicușor am crezut că vă jucați cu vopselele. Cîste profesorului Muzichievici care vi le-a pus în mîină. Cîste învățătorului Ion Mărgescu din Vulturești-Argeș care și-a dat ultimul ban ca să ia primele culori copiilor. Aici galbenul se făcea din foi de ceapă, cafeniul din foi de arin. Copiii de azi din Vulturești sînt prima generație care are vopsele.

Și astfel desenele copiilor din Vulturești au ajuns pînă la Sofia și pînă în Jugoslavia și Italia. Și o fetiță pe jumătate paralizată, — Vasilica Bologa — căreia nu i-a mai rămas decît talentul și mîinile a pictat o glastră cu care în 1968 a luat premiul I pe țară.

CARNET DE REPORTER

Desenele copiilor din Vulturești-Argeș au posedit la „Dalles” și au mișcat profund inimile artiștilor mari. Și-or fi adus aminte că la 10 ani voiau și ei să aibă vopsele. Și mi-am amintit și eu că am visat tot timpul, copil fiind, să fur din cer albastru, atît cît mi-ar fi încăput în pumni, să vopsesc tavanul odăii, să semene cu cerul.

Natalița Ivașcu mi-a dăruit un „peisaj”. Cînd îi urît afară mă uit la

tabloul Nataliței și mi se înscănează sufletul. Se vede aici, prîntre frunze, seninul E un albastru care poate mai tîrziu va purta numele Nataliței așa cum cel de Voroneț e numai al Voronețului. Într-un colț e soarele. Un fel de roată fără obezi. Spițele sînt razele. Unde-i butucul e plasma verzie. Așa își imaginează Natalița soarele.

„Bunicul” Elenei Constantinescu, laureată la Sofia, are un ochi mai stîns și unul mai violet. E aureolat de albastru, de galben, gri și negru. Așa își vede Elena bunicul. În definitiv fiecare artist are unghiul său din care privește lumea. Tot așa se întîmplă și cu copiii din Vulturești. Iar celor care încă mai cred că această-i o joacă le amintesc că un arhitect pe nume Mămorean, care ridică la Brașov un hotel ultra modern l-a implorat pe învățătorul Mărgescu să-i dea 11 picturi ale copiilor din Vulturești ca să împodobească cu ele un perete întreg al hotelului.

VIRGIL TOSO

ALBINA 74

GRAIUL CIFRELOR

• În 1968 producția industrială a țării noastre a fost mai mare decât întreaga producție obținută în toți anii primului cincinal (1951—1955) la un loc.

• Venitul național al României în anul 1968 a fost cu 26 la sută mai mare decât cel realizat în 1965.

• În urmă cu un sfert de veac țara noastră întreținea legături comerciale abia cu 20 de state. În prezent, ea are asemenea legături cu peste 100 de țări de pe toate continentele.

• Politică externă a țării noastre este elogios apreciată în lumea întreagă. Aceasta se

reflectă și în faptul că anul trecut România a stabilit relații diplomatice și consulare cu 13 state din Africa și America Latină, numărul total al țărilor cu care avem astăzi relații ridicându-se la 90, iar al celor cu care avem relații cultural-științifice — la peste 100.

• Țara noastră este afiliată, pe linia Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, prin comitete naționale pe specialități, la 21 organizații internaționale din diferite domenii ale artei și culturii: teatru, artă plastică, cinematografie, muzică, fotografie, literatură etc.

• În 1968, reprezentanții culturii și artei românești au participat, peste hotare, la 31 de acțiuni de diverse genuri inițiate de organizațiile internaționale la care sîntem afiliați.

• 40 de formații artistice românești de cele mai diferite genuri au efectuat, în 1968, turnee în peste 30 de țări, au fost deschise, peste hotare, mai mult de 40 de expoziții de diferite profiluri.

• Printre formațiile artistice românești care s-au bucurat de o înaltă apreciere peste hotare se numără: Teatrul de Comedie din București în R. P. Polonă, Ansamblul „Ciocirlia” în S.U.A., Balletul Operei Române din București în R. P. Ungară, Corul „Madrigal” în Olanda etc. De bună primire s-au bucurat și manifestările complexe cum ar fi „Zilele Culturii românești” în Belgia, Franța și altele.

CU APARATUL DE FOTOGRAFIAT

Victor Fritsch, „sufletistul” cercului foto al casei de cultură din Bistrița, ne-a prezentat cea mai recentă realizare majoră — filmul documentar „Rapsodia trișeașilor”. Pelicula color se derulează timp de 6 minute înfățișându-ne frumusețea meșteșugurilor Ilvei și măiestria trișeașilor.

Cineclubul este încă în stadiul de formare, baza activității cercului fiind minuirea aparatului de fotografiat. Printre membrii cercului

sînt oameni cu cele mai diverse preocupări (Kiss Zoltan — strungar, Emil Bozga — bibliotecar în comuna Maieru), dar avînd ca trăsătură comună pasiunea de a imortaliza pe peliculă gingășia clipei.

Vă prezentăm o fotografie autentică bistrițeană făcută de Alexandru Andronic, membru al cercului foto și una prin care Victor Fritsch vrea să ne dovedească preocuparea sa pentru creșterea... tinerelor cadre.

MUZICA UȘOARĂ LA RAMPĂ

Cuvîntul rampă, în afara înțelesului său scenic ne este tot mai des repetat în legătură cu temerarele lansări cosmice. Concursul național de creație și interpretare, edi-

ția 1969 care s-a desfășurat zilele trecute în sala Teatrului din Constanța a constituit un fructuos examen pentru muzica ușoară românească, reușind să pună pe rampa de lansare noi melodii, noi soliști.

Pe lista de aur, alături de binecunoscutul Dan Spătaru, de glasul remarcabil al Aurei Urziceanu, de actorul Sergiu Ciocamdar, se doacă Doina Spătaru.

Dintre melodiile lansate cu prilejul concursului, fie în anii premergători, multe au devenit sau vor deveni șlagăre îndrăgite care atestă viabilitatea muzicii ușoare românești. Pentru că Din totdeauna pe acest pămînt, și nu de ieri pînă azi, ascultînd la Ora cîntecului Vechiul pian sau Of, inimioară, Ai plecat rîzînd. Știu, N-ar trebui, Nu se poate să nu ne placă Fanfara militară. Dar marele merit al concursului este că prin parfumul sau ne-a amintit Să nu uităm trandafirii.

UN VAS DIN SECOLUL IV

Florin Bora din satul Vermeș, județul Bistrița, pe cînd lucra la cîmp, a simțit că se scufundă în pămînt pînă la briu. După ce i-a trecut sperietura s-a lămurit că de fapt căzuse într-un vas îngropat acolo. De cînd? Specialiștii l-au lămurit că din secolul al IV-lea.

Acest chiup dacic constituie ultima achiziție a muzeului județean de istorie și științele naturii.

CULTIVAREA PLANTELOR FĂRĂ PĂMÎNT

La complexul de sere Arad, pe o suprafață de aproximativ două sute de metri pătrați, se aplică sistemul de cultură denumită Aeroponică. Spațiul este folosit aici pe verticală, plantele răsărînd din niște stâlpi cilindrici, plini cu mediu nutritiv, și încolăcîndu-se pe ei. S-au dezvoltat în felul acesta și au rodit căpșunii, gulioarele, ardeii iuși și roșiile.

Avantajele culturii aeroponice sînt evidente: iluminarea solului sînt complet eliminate, posibilitatea de infecție se reduce la minimum, alimentarea cu substanțe nutritive se face ușor, iar densitatea plantelor crește cu nu mai puțin de 500 la sută față de aceea a culturilor în sol. Bineînțeles că se reduce mult și perioada de recoltare.

ELECTRIFICARE

1	7	11	8	4	10	7
10	1	20	6	8	4	10
14	19	9	7	5	10	
1	14	7	24	7	5	
3	19	20	1	4	8	12
24	8	14	19			
11	1	2	19	22	8	10

Înlocuind numerele prin litere corespunzătoare veți găsi pe verticală de la A la B, o localitate din țară în care s-a construit una din cele mai importante termocentrale, iar pe orizontală — alte șapte localități de pe întinsul patriei în care s-au construit, în care s-au construit, în anii puterii populare, centrale termoelectrice.

magazin MAGAZIN

La Hunedoara, străveche localitate de pe Cerna, stau față-n față două cetăți. Deoparte castelul Corviniilor, numit și cetatea Hunedoara, vestită la vremea ei, cu turnul buzduganelor și sala cavalerilor, cu bastionul alb unde se depozitau bucatelile și arma de tezaur etc.

De altă parte Cetatea oțelului. Combinatul siderurgic și uzinele și fabricile sale, cu furnalele și cuptoarele Martin, unde se produce cocsul metalurgic, fontă cenușie și albă, zburra granulată, tuburi de fontă și laminate de oțel.

Nu se știe exact locul ocupat de Castelul Huniazilor în ierarhia castelelor medievale de pe continent. Se spune că a fost ri-

dicat în veacul XIII—XIV, pe locul unei întărituri romane, că a suferit de-a lungul secolelor mai multe transformări și fără îndoială că a jucat un rol important în epoca amintită.

Două cetăți

Se știe însă că centrul metalurgic hunedorean ocupa unul din primele locuri din Europa. El s-a dezvoltat după naționalizare devenind cetatea de oțel în focalul revoluției industriale.

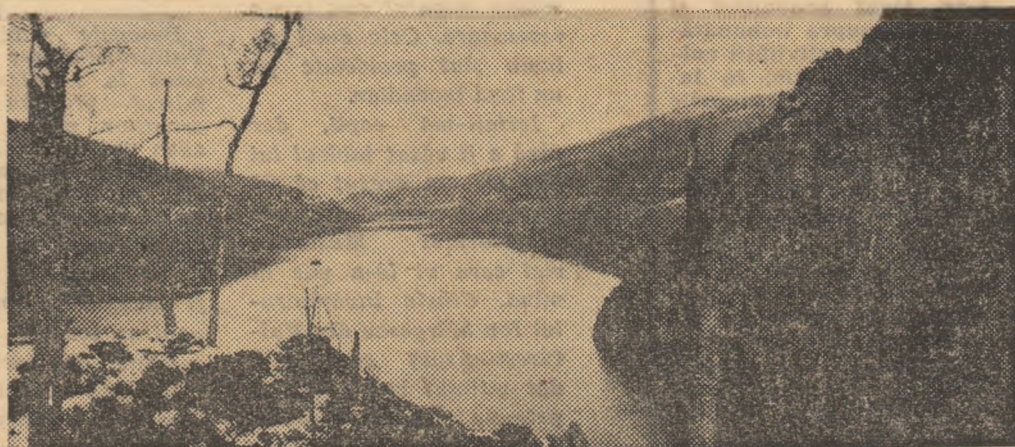
Cîteva date sînt deosebit de semnifi-

cative. Dacă în 1938, moment de vîrf al producției, se obțineau în țară 284 000 tone de oțel, în 1968, numai oțelăria „Martin” producea peste 2,5 milioane tone oțel. De la un singur cupator Martin de 400 tone se obține în prezent o cantitate de oțel egală cu producția anuală a României dinainte de război.

Două cetăți stau față în față: una reprezintă glorie și decădere, în funcție de evenimentele din vremuri de mult apuse. Alta, reprezintă gloria timpului de față și ascensiune spre viitor.

Pentru că oțel înseamnă progres și civilizație.

CL. MUNTEANU

Lacul de acumulare al hidrocentralei de pe Argeș

FIȘA CINEMATOGRAFICĂ

ION POPESCU-GOPO

Născut la București, la 1 mai 1923, cineastul român Ion Popescu-Gopo, cunoscut peste hotare, laureat al nenumărate premii internaționale, își datorează celebritatea mai ales desenului animat, cu toate că în ultimii ani și-a încercat forțele și în filmul de lung-metraj. Acest uriaș (1,96 m), cu față de copil hazliu, care a început să deseneze la vîrsta de 8 ani, a fost mai întîi pictor, înainte de a realiza visul, pe care taică-său, pasionat de cinema, îl nutrise înaintea lui: să întemeieze un studio de desen animat.

Spirit revoluționar, optimist, Popescu-Gopo s-a impus în cinematografia mondială prin personajul pe care l-a creat, Omulețul, din Scurtă istorie, Șapte arte, Homo Sapiens, Allo! Allo! Omulețul lui Gopo, conceput într-o dimensiune filozofică unde gagurile au precizia unor axiome științifice, explodînd în umor și poezie, este o înfrumusețare a cutezanței și agerimii poporului român, scrutînd trecutul și viitorul lumii.

Cel mai reușit film de lung-metraj al lui Gopo este S-a furat o bombă, o fantezie filozofico-burlescă cu un ritm foarte modern: o bombă atomică e furată, căutată, regăsită. Filmul are o alură de „suspens” polițist ironic, cu „rupturi” proprii desenului animat și cu mișcări neprevăzute ale personajelor totalmente mute (un acompaniament sonor și muzical, inspirat și sugestiv, suplinește absența absolută de dialog).

Preocupat tot timpul să aplice în povestirea cinematografică jucată de actori principiile, gagurile și ritmul filmelor de animație, Gopo, spirit experimentator, va ști să ridice filmele sale de lung-metraj la înălțimea Omulețului, pe care sîntem siguri, nu-l va abandona.

M. I.